

at Kravet om Befordringsgodtgørelse for Ægteskabsforstanderen ved Møde over $\frac{1}{4}$ Mil fra hans Bopæl bevares ogsaa under det udvidede Omraade for Pligten og saaledes, at Staten ogsaa inden for dette udvidede Omraade overtager denne Udgift.

I § 20 har man dernæst foretaget den Ændring, at der, naar en Præst af religiøse Grunde mener ikke at kunne eller burde foretage en begært kirkelig Indvielse af et Ægteskab, ikke bliver Spørgsmaal om at forelægge Biskoppen Sagen til Afgørelse, forinden Præsten angaaende denne har raadført sig med vedkommende Menighedsraad, saaledes at Sagen overhovedet kun indbringes for Biskoppen til hans Afgørelse, for saa vidt et Flertal indenfor Menighedsraadet er uenig med Præsten. Men endvidere har man fundet at burde tage Hensyn til det ligeledes enstemmig udtalte Ønske fra det kirkelige Udvalgs Side om, at ingen Præst kan tvinges til at foretage den kirkelige Indvielse af en fraskilt Ægteskab, saaledes at der, hvor en Præst finder at burde vægre sig herved, ikke bliver nogen Pligt for ham til desangaaende at raadføre sig med Menighedsraadet eller forelægge Spørgsmaalet for Biskoppen og underkaste

sig dennes Afgørelse. Man har følt sig saa meget mere opfordret til at optage denne Bestemmelse, som man maa paa-regne, at der derved er fjærnet en Anstødssten, der vistnok har været bestemmende for talrige kirkelige Kredses Stilling til Lovforslaget. Det er en Selvfølge, at man derefter ogsaa med Hensyn til disse Tilfælde af Vægning fra en Præsts Side har maattet gøre Reglen om Adgang til Henvendelse til en hvilken som helst anden Præst, samt om at der kun bliver at erlægge Offer til den Præst, der foretager Indvielsen, anvendelig.

Sluttelig bemærkes med Hensyn til Ægteskabsbetingelserne, der indeholdes i § 1, at man under Nr. 3 a. har foretaget en nødvendig Ændring for at bringe denne Bestemmelse i Overensstemmelse med den ved Loven af 13. Marts 1903 hjemlede Ordning, hvorefter der ogsaa kan meddeles Kvinder Bevilling til at være fuldmyndig. Ligeledes har man under Nr. 6 foretaget en Ændring (Indskuddet efter „Forsørgelses-kommune“), der sigter til i de Tilfælde, hvor Tilvejebringelse af Attest fra Forsørgelseskommunen møder Hindring, at give Anvisning paa den ved den gældende Ordning til enhver Tid hjemlede Udvej.